

Заупокојена Литургија у манастиру Ђурђеви Ступови поводом упокојења Владике Атанасија: Живо, ходеће Јеванђеље

На празник Светог Лава Катанског, у петак 5. марта 2021. у манастиру Ђурђеви Ступови је, поводом упокојења умировљеног Епископа захумско-херцеговачког Атанасија, служена Света заупокојена архијерејска литургија.

Началствовао је Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки и администратор Митрополије црногорско-приморске г. Јоаникије уз саслужење

братства Манастира и уз молитвено учешће вјерника.

Након Литургије одслужен је и помен Владици Атанасију.

Ријечима архипастирске бесједе обратио се Преосвећени Епископ Јоаникије, говорећи о свијетлој личности и дјелу Владика Атанасија, чије упокојење је одјекнуло широм православне васељене.

Он је био човјек васељенске ширине духа, познат свим Божјим Црквама на планети као велики теолог и изузетна личност, свијетла личност и можемо слободно рећи да се такви људи рађају, можда, једном у вијеку. Епископ Атанасије је понос наше Цркве и српског богословља, као теолог међу савременим, великим теолозима посебно истакнут као теолог нарочит и посебан, онај који носи јеванђељско, апостолско и светоотачко предање, који је био живо, ходеће Јеванђеље и просвијетљени ум Цркве Божје. Његова мисао је била свијетла, хитра, блистава, проницљива, оштра и ријеч његова је таква била“, казао је Владика.

Као ученик блаженопочившег Владика Атанасија посвједочио је да је био и риједак професор богословља, огромног капацитета, ширине, велики, харизматичан педагог, свештенослужитељ и духовник, уједно, непревазиђен васпитач.

„Мало оштар, али, то је била његова спољашњост, а срца веома саосјећајног, склон врло често сузама, веома благ, снисходљив, али, његова оштрина је била педагошка, јер је хтио да младе нараштаје изграђује да буду људи отресити, кад је тешко немој много да се жалиш, немој да клонеш и кажи отворено шта имаш, треба да будеш слободан да кажеш. Као што Господ позива Јова да буде слободан човјек и он је желио да ослободи људе, да буду слободне личности, јер ће једино тако бити корисни свом народу и својој Цркви“, навео је Епископ Јоаникије.

Оцијенио је да су заслуге Епископа захумско-херговачког Атанасија огромне на пољу наше писмености, богословских његових дјела и остварења.¹

„Немамо ми више теолога таквог великог знања, који су уронили у светоотачко предање, даће Бог да их буде. После Светог Владике Николаја имамо Владику Амфилохија и Владику Атанасија. А они су били нераздвојни још од младих дана, од београдске Богословије, као браћа и много више од тога. Знао је понекад да критикује Амфилохија, али то је била братска слобода и лијепа шала међу браћом, а Амфилохије је његову критику доживљавао као братску љубав и неизрециву везу између њих двојице. Увијек

му је било милије чути како га Атанасије критикује за нешто и ту су се показивали као људи апофатичке теологије“, рекао је Владика, додавши да је Атанасије Амфилохију велики ослонац био у свему, те да не можемо да их замислимо једног без другог.

С тога није чудно, мишљења је Његово преосвештенство, што, ускоро, после Амфилохијеве кончине оде и Атанасије, одоше, заправо, заједно.

„Осим овога што рекосмо о васељенском карактеру и ширини његовог духа, треба да се сјетимо колико је љубио свој српски народ, ишао стопама његових страдања још од младих дана, кад га знамо као јеромонаха Атанасија. Први апел о Косову и Метохији властима Србије и ондашње несрећне Југославије, која није хтјела да обрати пажњу на Косово, је писао Владика Атанасије, а подржало га је у почетку 30-ак свештеника; касније, његова невелика књига „Од Косова до Јадовна“, у којој су побројана мјеста српског страдања, коју је проширивао, па књига о Јасеновцу, па његови непрестани одслаци на Косово. Није било ниједног Србина који боље зна Косово и Метохију, светиње, топониме, географију, ријеке, предања и памћење косовских Срба“, бесједио је Епископ Јоаникије.

Указао је и на то да је Владика Атанасије био ослонац народу у Херцеговини када је Херцеговина страдала од усташа и муслимана у последњем рату.

„Ишао је голорук на фронт да храбри војнике; његова улога је огромна, јер није било ни међу генералима и официрима човјека који може да улије дух храбрости народу у Херцеговини, као што је Атанасије. Сјећамо се и колико се жртвовао да у том времену помогне народу, сиротињи, сирочадима, колико је камиона брашна утоварио и истоварио. Због тога је волио омладину у Никшићу, јер су му увијек помагали када је долазила помоћ и ту је преузимали“, подсјетио је Владика.

Истакао је да је Епископ Атанасије представљао савјест наше Цркве.

„Као што је раније његов духовни отац, кога је он много волио и око чијих дјела је највише учинио да се штампају, Отац Јустин био савјест Српске цркве у комунистичко вријеме, тако је у ово наше вријеме, које је такође било веома тешко и сложено, Епископ Атанасије био савјест Цркве и народа. Његова ријеч је погађала истину, а истина често боли. Зато је имао и тешкоћа, нарочито са властима, од оних комунистичких власти, па све до најновијих“.

„А када смо овдје имали тешкоће са властима у Црној Гори, он је дао велику подршку нашем свештенству и народу, Митрополиту Амфилохију и нама

епископима у Црној Гори да одбранимо Светиње“, рекао је Преосвећени Владика, нагласивши да је Епископ Атанасије познавао карактер српског народа, којег није идеализовао.

„Врло често критиковао, али га је волио од свега срца, одушевљавао се кад неко од нас пројави врлину, било ко. Велики познавалац духовних вриједности које смо одњеговали кроз нашу историју, а посебно косовско-метохијског предања, које је срж наше духовности и наше народне идеје, дубина која нас везује за све друге истинске вриједности“, казао је Владика будимљанско-никшићки Јоаникије.

По његовим ријечима, упокојење Владике Атанасија је велики губитак и тек ћемо у данима и годинама које долазе то увидјети.

„Велики губитак, али је и велики добитак на Небу и благодарни смо Богу што га је дао нашем народу таквог, непоновљивог, јединственог, човјека свијетле мисли, свијетлог ума, свијетлог карактера, дубоког осјећања, велике љубави и жртве. Нека му је покој души и да се увијек сјећамо његовог свијетлог лика и његових дјела“, поручио је Преосвећени Епископ Јоаникије.

mitropolija.com